

A ...i Ítéltábla a dr. Váradi János ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Pap Gábor ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen személyhez fűződő jogok megsértésének megállapítása és jogkövetkezményei alkalmazása iránt a Törvényszéken indított perében a 2015. szeptember 29. napján kelt - és a 15. sorszámú ítélettel kiegészített - 13. sorszámú ítélet ellen az alperes részéről 16. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000 (húszezer) forint másodfokú eljárásban felmerült költséget, valamint az államnak - az illetékes adó- és vámigazgatóság felhívására - 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Megállapítja, hogy az alperest képviselő pártfogó ügyvéd másodfokú eljárásban felmerült díja az alperes terhére esik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a peres felek a **P., P.** utca 12. szám alatti társasház tulajdonostársai. A Kulturális Örökségvédelmi Hivatal 2002-ben kötelezte a társasházat, hogy a műemlék ingatlan főépületének felújítását végezze el. A 2003. április 25. napján megtartott közgyűlésen a tulajdonosok arról határoztak, hogy az utcafronti padlásrész közös tulajdon megszüntetése jogcímén a felperes és **Sz. J.**, valamint házastársa tulajdonába kerül, a fizetendő vételár azonban nem a tulajdonostársakat illeti meg, hanem azt a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal által előírt kötelezettség folytán az ingatlan felújítására kell fordítani. A társasház alapító okiratát e döntésnek megfelelően módosították, amelyet a közgyűlés egyhangú szavazással elfogadott. A társasházi határozatnak megfelelően módosított alapító okiratot az alperes és házastársa kivételével valamennyi tulajdonostárs aláírta, az ő jognyilatkozatukat a bíróság jogerős ítéletével pótolta.

Az alapító okirat módosításának átvezetését a Körzeti Földhivatal mind első-, mind pedig másodfokú határozatával elutasította. A határozat felülvizsgálata iránt indított perben a Megyei Bíróság ítéletével a földhivatal másodfokú határozatát hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte. A felülvizsgálati kérelem folytán eljáró Legfelsőbb Bíróság 4. sorszámú ítéletével a Megyei Bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte. Határozatának

indokolása szerint a bejegyzési kérelem elutasítása nem volt jogszabálysértő, mert a bejegyezni kért okirat alaki és formai hibákban is szenved.

A 2006. december 19. napján megtartott közgyűlésen a társasház döntött az utcafronti ingatlanhoz tartozó padlástér felperes és **Sz. J.**, valamint házastársa részére történő értékesítésére vonatkozó korábbi közgyűlési határozat ismételt elfogadásáról. Az alperes a közgyűlési határozat érvénytelenségének megállapítása iránt keresettel élt, amelyet a bíróság jogerős ítéletével elutasított. A felperes a társasházat felújította, 2006. január 30. napján a használatbavételi engedély jogerőre emelkedett.

A társasház a 2014. február 4. napján megtartott közgyűlésen .../2014.(.....) számú határozatával döntött arról, hogy az utcafronti padlástér közös tulajdon megszüntetése és adásvétel jogcímén elidegeníti a felperes és **Sz. J.**, valamint házastársa részére. A határozatban foglaltak szerint az ingatlanrészek ellenértékét kiegyenlítették. Az alperes e határozat érvénytelenségének megállapítása iránt is keresetet terjesztett elő, amelyet a Járásbíróság 8. sorszámú ítéletével elutasított. A bírósági eljárás 2014. szeptember 16. napján megtartott tárgyalásán az alperes az alábbi kijelentéseket tette: „Tény, hogy a felújítás megvalósult, azt a **M. A.** pályázatból kivitelezte, azonban állítom, hogy a **M. A.** ezt a felújítási összeget részben pályázatból, részben az adója jóváírásából leírta, így előre megfontolt nyereségvágyból csalással és okirattal való visszaéléssel valósította meg”. „Az alapító okirat már úgy tünteti fel a **M. A.** földszint 1. és 2. szám tulajdonát képező albetéteket, mint iroda. Számomra ez bűncselekmény-gyanús, azt gondolom, hogy azt, hogy ez irodává legyen átminősítve, ehhez a társasháznak hozzá kellett volna járulnia. Mivel nem járult hozzá az én tudomásom szerint, ezért ez csak bűncselekmény útján kerülhetett oda bejegyzésre.”

A Járásbíróság 8. sorszámú ítélete ellen benyújtott, 2014. október hó 14. napján kelt fellebbezésében az alperes az alábbi kijelentést tette: „A csalás ott valósul meg igazán, hogy az adófizetők már megfizették az adójukból és ők még egyszer meg akarták kapni a felújítás árát és a padlásteret.”

A Járásbíróság 8. sorszámú ítéletét a Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2015. január 8. napján kelt 4. sorszámú ítéletével helybenhagyta.

A 2014. február 14. napján megtartott társasházi közgyűlésen az alperes azt nyilatkozta, hogy a felperes „csalást, bűncselekményt követett el”, valamint akként hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság 4. sorszámú ítéletére, miszerint ezen ítélet alapján a padlástér tulajdonjoga a felperes által meg nem szerezhető, az az ingatlan-nyilvántartásba „bejegyeztethetetlen”.

A felperes módosított keresetében a 2014. szeptember 16. napján tartott bírósági tárgyaláson és a 2014. február hó 14. napján megtartott társasházi közgyűlésen elhangzott, valamint a 2014. október hó 14. napján kelt fellebbezésben tett alperesi kijelentések kapcsán kérte a jó hírneve megsértésének megállapítását, az alperes eltiltását a további jogsértéstől, valamint 300.000 forint nem vagyoni kártérítésben való marasztalását.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, elsődlegesen arra hivatkozással, hogy a bírósági tárgyaláson és a fellebbezésben tett kijelentések a felperes társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására nem alkalmasak.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jó hírnevét a Járásbíróságon indult per 2014. szeptember 16. napján megtartott tárgyalásán tett alábbi nyilatkozatával:

„Tény, hogy a felújítás megvalósult, azt a **M. A.** pályázatból kivitelezte, azonban állítom, hogy a **M. A.** ezt a felújítási összeget részben pályázatból, részben az adója jóváírásából leírta, így előre megfontolt nyereségvágyból, csalással és okirattal való visszaéléssel valósította meg”,

„... alapító okirat már úgy tünteti fel a **M. A.** földszint 1. és 2. szám tulajdonát képező albéreket, mint iroda. Számomra ez bűncselekmény-gyanús, azt gondolom, hogy azt, hogy ez irodává legyen átminősítve, ehhez a társasháznak hozzá kellett volna járulnia. Mivel nem járult hozzá az én tudomásom szerint, ezért ez csak bűncselekmény útján kerülhetett oda bejegyzésre.”,

valamint a 2014. október hó 14. napján kelt fellebbezésében tett azon nyilatkozatával, hogy

„a csalás ott valósul meg igazán, hogy az adófizetők már megfizették az adójukból és ők még egyszer meg akarták kapni a felújítás árát és a padlásteret.”,

a 2014. február hó 14. napján megtartott társasházi közgyűlésen tett azon nyilatkozatával, hogy a felperes „csalást, bűncselekményt követett el”, továbbá

a 2014. február hó 14. napján megtartott közgyűlésen tett azzal a nyilatkozatával, amelyben a Legfelsőbb Bíróság 4. sorszámú ítéletét úgy tüntette fel, hogy a padlástér tulajdonjoga felperes által meg nem szerezhető.

Az alperest eltiltotta a további jogsértéstől és marasztalta 300.000 forint nem vagyoni kártérítésben.

Határozatának indokolása szerint a 2014. február 14-ei társasházi közgyűlésen és a 2014. szeptember 16-ai bírósági tárgyaláson elhangzott, valamint a 2014. október hó 14. napján kelt fellebbezésben tett alperesi kijelentések, miszerint a felperes bűncselekményt, csalást, okirathamisítást követett el, sértik a felperes jó hírnévhez fűződő jogát, az abban foglaltak ugyanis a valóságnak nem felelnek meg, a felperes megítélését hátrányos befolyásolják, míg a Legfelsőbb Bíróság határozatának félremagyarázása a valóságot hamis színben tünteti fel. Hangsúlyozta, hogy az alperes által a bírósági eljárásban tett, a felperes jó hírnevét sértő nyilatkozatok a tisztességes és jóhiszemű eljárás kereteit meghaladják, és nem is a keresetet megalapozó tényállítások, különös tekintettel arra, hogy a felperes a perben részt sem vett. Az elsőfokú bíróság a jogsértés elkövetésének megállapítása és az alperesnek a további jogsértéstől való eltiltása mellett alaposnak találta a felperes nem vagyoni kártérítés iránti keresetét is. Álláspontja szerint súlyos jogsértésnek minősül egy gazdasági társasággal szemben az, ha a megítélését hátrányosan befolyásoló, olyan jogellenes cselekmények elkövetésével vádolják, melyek valóságtartalmát a tényállító nem tudja igazolni. Az alperes részéről elhangzott nyilatkozatok kapcsán külön bizonyítás nélkül, köztudomású tényként is elfogadható olyan hátrány bekövetkezte, amely kedvezőtlenül hat ki a felperes társadalmi megítélésére. A bűncselekmény elkövetésével, nyereségvágyból csalással és okirattal való visszaéléssel történő vádolás minden további mérlegelés nélkül alkalmas a negatív értékítélet kiváltására, amelynek kompenzálására szükséges a keresettel érvényesített 300.000 forint nem vagyoni kártérítés.

Az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatása, és a nem vagyoni kártérítés iránti kereset elutasítása érdekében az alperes fellebbezett. A fellebbezésben foglaltak szerint az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, hogy a sérelmezett magatartás a felperesre nézve milyen következményekkel járt, mennyiben befolyásolta társadalmi megítélését, és erre irányuló bizonyítási indítvány hiányában ebben a körben bizonyítási eljárást sem folytatott le. Figyelmen kívül hagyta továbbá azt a tényt, hogy az alperes per tárgyává tett kijelentései a peres eljárásban a bíró kérdésére hangzottak el, és azt kizárólag az eljáró bíró és a társasház jogi képviselője hallotta.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság által - a fellebbezéssel érintett körben - helyesen megállapított tényállást a másodfokú bíróság a cégjegyzék adatai alapján azzal egészíti ki, hogy a felperesi gazdasági társaság biztonsági rendszerek kiépítésével és működtetésével kapcsolatos szolgáltatást nyújt.

A tényállás fenti kiegészítésére is figyelemmel a másodfokú bíróság helyesnek találta az elsőfokú bíróság által levont jogi következtetéseket, és a nem vagyoni kártérítés tárgyában hozott érdemi döntését is.

Az 1959. évi Ptk.355.§-ának (4) bekezdése szerinti nem vagyoni kártérítés megítélésének szükségképpen, elengedhetetlen feltétele valamely személyiségi jog megsértésének a megállapítása. A személyiségi jogsértés azonban nem váltja ki feltétlenül a szankció alkalmazását. Szükséges ugyanis, hogy a jogellenes magatartás következtében keletkezzenek olyan hátrányok, amelyek kiegyenlítése - elvileg egyenértékű lehetőségek megteremtése révén - pénzbeli kártérítéssel biztosítható. A bírói gyakorlat viszont egyes esetekben tisztán a jogsértő magatartásra és a személyiségi jog jellegére alapozva, a konkrét sérelem tényének és mértékének külön bizonyítása nélkül is megítélhetőnek tartja a nem vagyoni kártérítést, köztudomású tényként [Pp.163.§-ának (3) bekezdése] fogadva el bizonyos hátrányok bekövetkezését.

Alaptalannak találta a másodfokú bíróság az alperesnek azt a fellebbezési hivatkozását, hogy a felperes nem állította, az elsőfokú bíróság pedig nem vizsgálta az alperesi magatartással okozati összefüggésben a felperest ért sérelmeket. Az elsőfokú bíróság indokolásában részletesen kitért az alperes magatartásának egyes elemeire, értékelte az alperes által használt kifejezéseket, és ennek eredményeként azt állapította meg, hogy azok egyenként és összességükben is alkalmasak a felperes megítélésének, üzleti hírnevének hátrányos befolyásolására. Különösen igaz ez a következtetés a kiegészített tényállás szerint biztonsági rendszerek kiépítésével és működtetésével üzletszerűen foglalkozó felperesi társaság esetén. Nyilvánvaló ugyanis, hogy az üzleti partner bizalmának megrendüléséhez vezethet, ha a vagyonvédelmi feladatokat ellátó gazdasági társaságot bűncselekmény, különösen vagyon elleni bűncselekmény elkövetésével vádolják. Mindez köztudomású tény, amelyet a bíróság - a korábban már kifejtettek szerint - külön bizonyítás nélkül vesz figyelembe.

Téves és az ügy megítélése szempontjából jelentőséggel nem bír az alperesnek az a hivatkozása, hogy kijelentéseit csak az ügyben eljáró bíró, illetve a társasház bírósági tárgyaláson jelenlévő képviselője hallotta. Egyrésztől egy viszonylag szűk kör előtti elkövetés is okozhat olyan hátrányt, amelynek nem vagyoni kártérítéssel való kompenzálása mellőzhetetlen, másrészt a periratokból megállapíthatóan az alperes kijelentéseit fellebbezésében is megismételte, illetve a társasház közgyűlésén is a felperest sértő kijelentéseket tett. A felperes igénye összszerszerűségében sem volt eltúlzott, annak leszállítására - különösen az alperes ismétlődő, hosszú ideje tanúsított magatartására is figyelemmel - a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget.

Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét - fellebbezett részében - a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése sikertelen volt, ezért a Pp.78.§-ának (1) bekezdése alapján köteles a felperes részére ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget fizetni. Ennek összegét a másodfokú

bíróság a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§-a (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése, valamint a fellebbezési eljárásban kifejtett ügyvédi munkát is szem előtt tartva annak (6) bekezdése alapján állapította meg. Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 74.§-ának (3) bekezdése folytán alkalmazandó, a költségmentességről szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján köteles az ügy tárgyi illeték-feljegyzési jogára figyelemmel le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére. Az alperest képviselő pártfogó ügyvéd másodfokú eljárásban felmerült díjáról a Pp.87.§-ának (2) bekezdése alapján rendelkezett a másodfokú bíróság.

..., 2016. szeptember 29.

Dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. a tanács elnöke, Dr. Kutasi Tünde s.k. előadó bíró, Dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró

A kiadmány hitelül: